

COLECCIÓN
LITERATURAS DE ARAGÓN
Serie en Lengua Catalana

ISBN 84-7753-679-1

9 788477 536796

**GOBIERNO
DE ARAGÓN**
Departamento de Educación
y Cultura

MANOLL

10

MANOLL

JULI MICOLAU I BURGUÉS

Juli Micolau
(Alcanyís, 1971)

Viu des de sempre a La Freixneda (Comarca del Matarranya), treballant terres de cereal i olivar, i en un ramat de bestiar ovi.

Com a membre de l'Associació Cultural del Matarranya va treballant per a dignificar la llengua, per a no veure-la tan erma. Ha segut comissari cultural de dos exposicions d'art a les trobades culturals del Matarranya, primer a Queretes (1996) i a Pena-roja (1997). Està preparant la toponímia de la seua vila i repolint un nou llibre de poemes.

Ha publicat a l'antologia de la nova poesia aragonesa (Premi Arnal Caveró, 1993) «Memòria de la set» (1992) i la revista Sorolla't (1995). Té poemes pendents de publicació al col·leccionable Lletra minúscula de l'Associació Cultural acció minúscula de Barcelona i al C.E.S.B.A. (Centro de Estudios del Bajo Aragón) d'Alcanyís.

MANOLL

Colección «Literaturas de Aragón»,
Serie en Lengua Catalana, 10

Premi Guillem Nicolau 1997

Juli Micolau i Bùrgués

MANOLL

FICHA CATALOGRÁFICA

MICOLAU I BURGUÉS, Juli

Manoll / Juli Micolau i Burgués. – Zaragoza : Departamento de Educación y Cultura, D.L. 1997

76 p. ; 19 cm. – (Literaturas de Aragón. Serie en lengua catalana ; 10).

Premi Guillem Nicolau 1997

ISBN 84-7753-679-1

I. Título.

821.134.1-1 "19"

Als meus pares

© Juli Micolau i Burgués

Edita: Diputación General de Aragón
Departamento de Educación y Cultura

Coordinació: José Luis Acín Fanlo

Foto cubierta: La Fresneda, Plaza Mayor y Ayuntamiento (1919)

Disseny de coberta: Paco Rallo. Futuro espacio de diseño.

I.S.B.N.: 84-7753-679-1

Dep. Legal: Z-3.567/97

Imprimeix: **san francisco**, ARTES GRAFICAS - Tel. 976 22 67 44

ÍNDIX

Pròleg	11
D'EROS A AFRODITA	13
Engrescat	13
Congratulacions	14
Cuixes i mugrons lliberals	15
Lliberals	16
Al lligar-me'ls	17
Arrima't que fonc	18
Passions	19
Testimoni pel sistema ocular	20
Boníssima, insuperable delícia	21
Rosa Rosanna	22
L'abella sense dolçor	23
Infinitius	24
Arredonint moments de fible	25
Deessa zènit	26
D'esgambi	27
AVÍS D'UN NAVEGANT	28
Allà al secà	28
Pregó	29
Aglutinar consanguinis	30
A cavall entre les urbs	31
Carícia solidària?	32
Atenció! perill de mort	33

Fidel insular	34
Tanka	35
Per dalt i per baix	36
Sóc argos	37
Per norma, serena calma	38
Als Arrogants	39
Modus vivendi? renec particular a la fam	40
Sense excusa	41
Mururoa, sensible	42
La pau esta en dijú	43
Als Balcans	45
Manifest particular	46
A l'utopía	47
 BARREJA	 48
La vida és la clau	48
Aparicions	49
De poc alabar a l'esotèric	50
Diagnòstic prematur al propens	51
De nit	52
A la carta	53
Rellotge despertador	54
Amorf. Sense fer res	55
Post estall	56
Tòrcer la força bruta	57
A la babalà	58
Al silenci mut, rompre'l	59
Descripcions	60
Rimes	61
L'amistat	62
Secrets no hermetics (a veus)	63
Erudit autodidacta	64
In memoriam (acròstic)	65
Desencaix	66

Festius	67
Infinít mortal	68
Rodatges	69
Amics	70
Com sempre, ànims	71
Holanda	72
Triant records I i II	73
Per l'Aragó I, II, i III	75

PRÒLEG

Benvolgut i benvingut lector: fa cert temps que pretenc espolçar les paraules d'un vocabulari que s'adorm, lo del Matarranya, o com a mínim, és l'intent.

Açò que teniu a les mans és, en part, un homenatge al mai desaparegut poeta pena-rogi Desideri Lombarte i Arrufat, i un agraïment públic als qui fan possible l'eixida de la postració que per diversos motius havia caigut la llengua catalana del Matarranya i per extensió, de tota la Franja. (Associació Cultural del Matarranya en general, a Rafael Ferrer particularment, sempre disposat i atent i rehabilitador de casa nostra, i a Hèctor Moret pels seus bons consells), en definitiva a quants han treballat i treballen per al renaixement, recuperació i promoció del nostre patrimoni lingüístic que, com dic, gràcies a n'ells ara està més despert. Es una bona almosta de noms brillants que van lluint en llum pròpia. Des de l'inici vaig tindre clàr en no voler vendre'm a formes orientals, i sí seguir la meua variant occidental, tan àpta com qualsevol. Bé, així ho he fet.

Lo vocabulari pareix estrany (gotxet=pessigolles, semellar=semblar, vogals=amples, etc...) però són sinònims nostres i vostres alhora. Ja al prefaci de la primera edició (1932) del diccionari general de la llengua catalana, el mestre Pompeu Fabra escriu:

"Segurament algú no trobarà bé que no sigui inclòs en el Diccionari General tal o tal mot peculiar de la seva con-

trada; però que pensi que, si aquest mot ha de figurar un dia en el diccionari general de la llengua literària, ha d'ésser perquè un escriptor d'aquella contrada l'elevi, ell que el coneix bé, a la categoria de mot literari "...

Ho tinc ben present, seguiré fent d'enllaç idíl·lic entre llenguatges germans.

D'Eros a Afrodita és un mini-poemari que té certa unió.

Avís d'un navegant és un gran renec particular a l'injust.

Barreja és un aplec de poemes solts, un feix molt divers, ho és tant que tret d'alguns, la majoria no són afins i caminen per si mateixos.

Aquí teniu un " Manoll " de poemes.

L'autor

D'Eros a Afrodita

A E. i als seus llavis guarnits d'alegria.

ENGRESCAT

Sóc mim als desitjos i anhels,
mut de parlar i boca-badat de mirar-te,
tot oïd a la viva veu del piular.

Joc íntim i foc al cim del goig,
golut del gust etern de recordar-te
a la cimera dels pensaments.

Vas i vens com al cossiet les flors,
i regant-les , crèixen materades noves
d'olors, perfum que voldria sempre.

L'estar en tu és sensació de vibrar
com l'èxtasis en les plenituds,
riure del gotxet del viure.

Tindre't a la vora m'amollen inquietuds,
i al paladar llaminer
van dolços records d'instantis conviscuts.

CONGRATULACIONS

S'atansen asequibles èxtasis d'amor
detectats en mil sensors,
i seré oxigen als pulmons
abans d'acudir sense mirar prim.

Cap intent disuasori,
la Venus vol jugar en mi
i ara tot és factible.

Faré glops d'ironia als detractors
o hauré de ser considerat?

CUIXES I MUGRONS LLIBERALS

L'estiu obri portes refrescants,
no cal cap esgall
a la minifalda, ni als escots,
les cames salten evidències
i els pits a la vista de tots.

LLIBERALS

En un gest d'amor irrevocable
s'enllaçaven dits
i altres instruments carnals,
descaradament,
pel concorregut cèntric carrer,
i el brogit, carregat de vergonya,
fee lo desentés en mirades perdudes.

AL LLIGAR-ME'LS

Encara que escolto la veu dolça,
vull previndre'm del sucre fàcil,
si engulls l'amarga inoportuna,
l'hauràs de païr patint.
Donaré un vot de confiança
a l'intuir les bones insinuacions!

ARRIMA'T QUE FONC

Al discórrer melòdic
es va desencantant lo badall,
estímul idoni per al pessic,
per al melic i per al tall.

Flirtejant gemecs, no me moc
de la vora del somriure captiu,
eixe rictus que acut.

Esparpillant a l'òrbita,
al temps aniré triant
la millor saba.

PASSIONS

M'entretenia en fixacions de gust remot
quan m'induíen a contemplar
- distret com mai -
a una parella en clara evidència
de fer-se mims circumstancials
per atreure's mútuament
uns flocs de pèl distanciat
i uns llavis que encenien
desitjos de trobar-se.

*TESTIMONI PEL SISTEMA OCULAR
PER A CAURE DE CUL*

No, segur que no és d'allò
tan àgre com la fel,
és la Venus de l'home
que induïx un gest a la Sirena.

No, no és l'escudors trist,
és un monument de magnitud ineludible,
cintura i tot d'estil pur.

No té amarg semblant
als carrols de bagots
o res aparent,
és lo rostre fisonòmic perfecte,
preàmbul al girar-se
d'un perfil extraordinari,
mel i most.

BONÍSSIMA, INSUPERABLE DELICIA

Al sabor del dissabte
ve la febre de nit.
Content paladar.
Pells en fruició s'esfreguen
sense calma ni descans.
La fémina contraataque voraç
fent jocs malavars,
i jo fent d'arqueòleg
faig descobriment del tatuatge.

ROSA ROSANNA

Ha florit lo roser
vint roses d'or
i al reclam etern s'adorm
despertant plata,
estàn a eixam i guaixen pel cor
com brases per la flama.

Les teues pulsacions
s'amaguen al meu son?
A la reina de les flors,
l'entorn del món,
on la mel són dolçors
i el formigueig vibracions.

L'ABELLA SENSE DOLÇOR

L'engegar en enganys és mal començar,
ella mateixa es va enfredorar de la coïssor
i a un clip guardo la compostura i les paraules.
Mentrestant,
vaig llepant-me les genives, pensant,
com va colapsar la raó a l'enfadar-se,
cosa gens insòlita en una insolent.
Poca decència la d'aquella heura indigna,
més tard intentave hissar al company,
i qui sap si a tot una cohort
- sense una grífolà d'èxit -
i li va causar enfit de veure-la.
Per llocs semi-clandestins mo'n enriem
de la indumentària ridícula
i de la còfia sense estil de presumir.
Va muntar en còlera.

INFINITIUS

L'amor del sexe
és sexe sense amor,
àcid infalible,
enemic del rovell.
Mai n'hi hauràn prou
d'ungüents als aspres.

A B. O. i G., per què és una noia maulet.

ARRENDONINT MOMENTS DE FIBLE

Bon dia, encissadors ulls de vista ofana,
visc a una llenca farcida de pensaments,
veïna dels canyats verds dels barrancs
i de les veus presents que m'agràcién,
al tardet, aniré a buscar un moment intens.

A sovint s'atansen estralls
d'alt contrast, de gel i foc,
i vet aquí que m'atenc, vorejant flames,
a l'acaricia de l'abraç i del tremolar vibrant
pel gust del rosse de les ditades suaus.

L'agost d'enguany s'ha fost
però, és l'inici d'un nou curs
i prenc gest i detalls que merèixen
per a poder seguir somiant despert
eixe refresc ardent dels llavis i del cos.

Defenc perdre'm pels andurials rònecs
i pels mairams lliures i efervescents,
ho duc com puc, dóna'm descans extrem
i faré en jorn per a veure't en l'andàmit
fondre's als tangibles dels cenyits i del vogals.

Conec camins que no es perden mai,
per trobar-te tènbra com a fonoll tènbre
i dolça com lo dolç.

Bona nit, cutis llis i enemic de l'aspra escorça,
visc a una feixa guarnida de pensaments...

DEESSA ZÈNIT

Alegre i tou estic entre simpatia
i cortesia, com un ràpsode faust.
Ànsia de deliri que no m'adorms
lo goig del desig, mai anestesiats.
Fúria de passió al oasi pròxim,
musa que ve i vi ranci.
Un bes i un abraç la escull
i la custòdia, dinàmica divina.
Elixir, curaçao, néctar,
i crema de whisky, furor no anònim.
Dea sense límit, carn tibada
i pell cenyida, mugró a mugró.
Gens cursi la emancipada,
que dorm efervescent al catre propi.
Delícia infinita de mangrana,
i quin gínjol! rebutjo l'auxili i la nostàlgia.
Èlit d'amor que correspon
al sacrifici ara en calma,
exhaust però, àlgid d'apoteosis.
Ni reduccions, ni restriccions,
vull una rèplica de l'entusiasme,
agarrem-nos fort.

D'ESGAMBI

M'he quedat en blanc i no sé de mi,
prenc com qui no vol
i no és perquè dec cap favor,
és que no tinc rencor al fungible.
Futur incert, brusa fucsia de la hurí,
cau la bava i no és hostil.
Du camí de ròsse sense estrany eclipse.

Avís d'un navegant

ALLÀ AL SECÀ

És un toc precís,
i al forat del golf va l'aigua,
jugada convenientment preparada.
Gol! Gol! Gol!

Li han fet a la set.

PREGÓ

Parlo una llengua que vé d'antic,
de vell aboleng de sang i estirp,
i dus un nom dividit en mil trossos.

No vull esmolar l'idioma
per a no res ferir,
sinó s'es mussarà.

Afilats fan patir
al diamant en brut
que vull polir.

Tallat de temor lo tinc
fa vint-i-cinc anys i un dia.
Al combat d'honor vindran més mosses?

Ciutadà sóc de dúctil territori,
damunt del groc ditades d'aspra sang.
J. M. Llompart.

AGLUTINAR CONSANGUINIS

La consecució del divorci?
Ara ja no és igual
si reprenc les mans tangibles.

Fonc lo ferro roent
com guirlatge a la boca
per ablanir durícies.

Faré la millor aleació per a forjar
la més alta bandera blanca,
de res val un molló a cada límit.

No pretenc ser cosí de dingú,
si sóc pollís del pare,
som germans del nostre mar!

Res no trabaré mai,
ni lligareu los dits de la mare
que han de cosir en fil d'or mil retalls.

A CAVALL ENTRE LES URBS

Mira! Ho veus açò metàl·lic?
I l'asfalt als peus.
Oh, això dels perfums,
i allò dels fums irrespirables,
i tot són fragàncies diferents.

CARÍCIA SOLIDÀRIA?

Avarícia egoista que a la cara
ho porte, du la faç
protegida per l'immens rostre.
No té cap disfraç
ni l'ajut de la màscara
per amagar-se de la supèrbia,
estic per testimoni.

ATENCIÓ! PERILL DE MORT

La bomba és innocent?
La pistola escup al tort i al dret,
de fet, és química de valent,
i només fa acte d'inoculació

L'arruixar sulfat de verí
és ficar mústia la planta,

lo seu destí és morir
i el bestiar ha d'anar
en mil peus de plata.

M'hauré de tapar l'olfat en candau
i trauré ulls com còdols,
vòmit irremeiable.
No puc ventilar tot lo que desmereix.

FIDEL INSULAR

Un llaç fa cadena
des del bascoll del torçaç
i de gris pelatge.
Dus-li una barca voladora,
de bandera calavera,
i serà pirata
pel blau marí del cel.
Té un buscall i un mànec
gens inofensiu,
davant lo garrot inesperat.
Ho és o no un trist llop ferotge?
Amic i enemic alhora
de la nafra i l'estigma,
ara és esclau de la pròpia tirania.
Pobra coloma blanca!

TANKA

Si t'atrau tolerar,
ajuda al civisme
que s'ajup de por,
té incrustat lo trèmol
i tem ser past del terror.

PER DALT I PER BAIX

No seny + conflicte = Tuf.
No pau + problema = Baf.
Tot barrejat = Pudor.
Pel babel basc
irrump lo cóctel i el còdol,
agitació d'invisible calma.
Euskal Herria, assossega't!
tens lo meu consol
a la vora del conhort.

SÓC ARGOS

Com han de dormir los immigrants
si a la son se'ls hi desperta el badall?

Com han de fugir dels inhumans
se tenen per veí la ira a l'estall?

Perseguits i malmirats
per la culpa esclava prepotent,
van camí de la falsa Arcadia,
no arribaràn tots a l'eden.

Biografia incompleta de qualsevol
cap pelat en actitud de mala bava.

PER NORMA, SERENA CALMA

A cavall de les veus anades
va al trot la ira incontinent
d'humans anormals, d'agressius modals,
seny pervers de vici o estranya moda.

Li he vist cara de bruixa i cos de diable
al prepotent, intransigent i intolerable
que ho és a condició provocadora,
inadmissible arrogància com incompreensible.

Paraules insensibles ofenen sense estil
a desprotegits, indefensos i a tots.
No s'alteren los amics pacífics
sabent-se aliats del ròsse tranquil.

Obriu les mans que no cal tancar punys.
Fent ús de la mansa i prudent retòrica
lo resultat és un gest apreciable,
la sort del diàleg fa canviar rostres.

ALS ARROGANTS

Perquè pels tancats
seguixen sent tan tibats
com lo filferro,
si saben que es poden
doblegar com l'aram?

No són tot flors i violes ni or lo que relluix. Déu mo'n
guard enriure-me'n d'ells, la professó va per dins.

MODUS VIVENDI? RENEC PARTICULAR A LA FAM

Farts com Tarragona de peix?
Ni associats de rossegons!
Voldria ser aigua fina
i a la vostra set penetrar.

La flama de la consciència ha d'encendre
la tea de cremar sufriments.
Cossos prims, pansits, arguellats,
és lo meu resistir a la letargia.

Hàbitat de la mosca perpètua
és la pell cenyida als ossos,
l'holocaust ha reviscolat en genocidi diari.
Cossos secs per sems.

A qui no fan sufrir i patir?
Vida mústia com erms sense res, sí,
rengs i rengs de famolencs desesperen
esperant un lligam, un vincle vital.

Estàn a munts com palla bòfia als remes
a punt de cremar a les tenebres.
I diuen: "Fes vista grossa i calla!"
i la dalla va segant les veus que s'alcen.

Patètic estrabisme moral o voluntària miopia.

Haurem de sacsejar als excedents fets malbé.
Espolsa't d'economia, expulsa l'insolidari
a l'ombria, jo tinc ànsia de rebel·lar-me
per ajudar-los a poder alçar-se.

SENSE EXCUSA

La vida és una cosa saps?
que té la costum d'estar per dins
i molt a sovint l'omplim de muts silencis.

A condició d'acrobàcies especulatives
dixen morir als dèbils per pur egoisme,
detesto que sigue un simple intercanvi
de sacrificis a ritme de consum.

Del fàcil fem un traç difícilíssim
que compliquem i ho multipliquem,
inclús arribem al tètric carreró sense eixida.

Lo plat és joia
i si mai és invisible
als ulls dels ors i les pells,
per més d'un motiu ploren sense remei.

Lo pitjor és que no tinc a l'abast
res màgic per a païr la fam
dels desesperats
que mòren agònicament.

A Javier Moragrega, per què va
treballant per un Riu Matarranya viu.

MURUROA, SENSIBLE

Immunitzat a prova d'espant,
no sóc nuclear, sóc invulnerable,
sóc amic dels companys pacífics,
dels oceans, de la terra i dels mars.

LA PAU ESTÀ EN DIJÚ

La pau està en dijú arreu,
famolenca de respectes tolerants.
Lo meu idíl·lic món està impotent
a l'observar bèlic i indiferent
eixe mal son tan tètric.

Quantes guerres vénen i no se'n van,
paus que ne passen més que el cànem
i clamen i clamen per a dir:
"ja n'hi ha prou!"
No morirà mai les esperances.

Sentiment d'amor a la terra?
I algo més que perfum de mel a les flors.
Inclús lo privil·legi se'n ressent
vista la tragèdia deplorable,
salvatge reguerol de sang i fetge.

Sufriment i horror a la guerra?
I algo més que lo fum que a dalt fa plors.
Vull evadir-me d'eixe món anònim
per què no té nom.
Alteren la paciència a qualsevol.

Canalitza la llàgrima
al dessert de la pau
i no al oceà de la llàstima,
plànys i ganyols inútils.
Beure al galet a la salut de la impotència?

Voldria vaticinar bons auguris i no puc,
cautela, massa odis i massa infaust.
Allà dellà està trist algun sequaç
que fa lo propi i va degollant.
Combat d'honor!

L'èxit dels èxodes és degut als exilis?
Mutis! Tanta verga i vímec, fuet i vara.
S'haurà de mirar de reüll,
o claudicar davant les xuriaques,
la pau està en dijú permanent.

Picotean los gallos agujeros de muerte.
Federico García Lorca.

A la memòria del innocents
caiguts de Bòsnia-Herzegovina.

ALS BALCANS

Avespes marejades llancen agullons
a la ràbia dels gossos,
i els arrogants canins intenten mossegar
a les impotents abelles,
que fent dolços
només encaramelen la disputa.
Quan los corbs, becs d'arpons,
dixen d'imitar als dòcils coloms,
quan reaccionaris avions
vullguen ser pacífics moixons,
lo soroll, sarabastall de discòrdies,
quedarà mut com campana sense batall.
Al pas del caminar
s'aproximen les pedres del'entropessar
i diuen que és la vida.
Ells anaven a la mort
fugint de la vida?
O estaven vivint fent rogalls?
Lo fossar, d'improvís, acull a expectants
innocents. Les despulles,
llànties d'odi als records,
són ara cadàvers sords,
taponats de dol,
per culpa del punt de mira i atina.

MANIFEST PARTICULAR

Guardo a n'algún caixó de la memòria
la imatge d'aquella jornada inborrable
on vaig aprendre a reivindicar
uns drets que estàven arraconats al silenci.

A LA UTOPIA

Tinc esperances i van mirant-me així,
guardant-se la sort per a un futur incert
però, lo dia que vingues, si és que vens,
t'esperaré, ja saps a on,
al mateix cubill del cau,
al refugi conegut de sempre.

LA VIDA ÉS LA CLAU

La porta vital sense forrollats ni panys
té la llibertat d'obrir i tancar,
eixir i deixar entrar a la pròpia conveniència.
La vida és un compost estrany,
és un impuls a trams,
és un món mai resolt,
és un tast dolç amarg.
És foc de passió i sovint és un joc.
Alegra't, si estem, és la més gran de les sorts.
Cada dia, en sol naixent, vénen noves clarors
per a dir esforç entre alegres somrients
o ser aliment al trist ganyol.
La vida és poesia que va caminant
pels camins aspres i difícils dels desitjos,
desitjos per a endolcir propis instints.
Si no tens escut, fes-te'l,
sóc militant en combat per la vida,
i vivint-la, fas un curt viatge
per la teua història més recent,
aprofita'l.

APARICIONS

Fa vint-i-sis anys que faig presència
i ignoro si va ser previsible com és costum
o vaig arribar al món d'imprevist, és igual,
estem aquí i ja dingú va preguntant-se com.
T'he vist, camines lliure i plural
entre la flama de joventut flamerada.

Anit, Sant Antoni, que és en part
sant meu i del tot aniversari,
va aparèixer entre diablet,
xoriç i foguera, de dimoni,
i em va dir a l'orella:
"Ni claudicar, ni obediència,
tot lo contrari,
treballar l'intel·ligència".

DE POC ALABAR A L'ESOTÈRIC

Pels forigons d'un masover.
Vaig aguantar l'alè
per entrar a l'alcova,
desagradables peücs
feen competència a la ronya
i la sensació de ser engollit
per un goleró de brutícia
made in edat mitjana,
va fer produir-me el vòmit.
Li hauré de posar l'albarda
a l'invisible sabó
o assossegar-me
al perdre l'esme.

DIAGNÒSTIC PREMATUR AL PROPENS

Ara que vénen sense mirar prim
tot un cúmul de mals d'hivern,
- eixa queixa i eixe plàny -
farem remeis casolans
i només quedarà lo solatge.

DE NIT

Al transcòrrer el temps
com aigua per la sèquia,
vaig anar a clapar al catre
però, no podia dormir.
M'entretenia llegint Wilde,
quan escoltava soroll per casa,
serà algún sonàmbul?
L'hoste que venie del bar,
sense atinar la pereta
culminàve les escales a paupons.
De nit tots los gats són pardos.

A LA CARTA

Sent com a casa, va dir:
-Què volen los senyors?
-I va dir:
"pa, vi i sucre per al menut,
lo gran, un ou ben batut i mistela,
lo mosso, una noia jove,
sinó ho té ben fotut,
i la dona, un home ben pelut".
Van quedar així d'amples.
Minjar és un exquisit regust variant.

RELOTGE DESPERTADOR

Actiu i dinàmic com la saeta
que s'engull lo temps nostre,
lo que mos ha tocat viure,
per sort o per desgràcia.
Aquí està ell per a dirigir pautes,
transcorrent imperdonable,
sense alteracions, ni falques, ni tascons.
Sempre dorms despert,
sense arritmia ni descans.
Tú, que sense error momentani,
vas prescindint del badall i la perea
i no tens múrria ni compassió,
t'eixeques a dures i madures
perquè mai t'adorms,
i sense miraments ni distincions
dus al món de bòlic.

AMORF. SENSE FER RES

Un si no té més solució
que ser dropo o gandul,
la marca del drama serà per dúctil
i arribarà a la fondària del plegamans.

POST ESTALL

Asclada la cadira,
la fatiga té motius
per a gandar-se.

TÒRCER LA FORÇA BRUTA

Per no tindre massa traça
o ser una mica previngut
pots adquirir debades un xiribèc o nafra,
patir un cruixinot,
o a perill d'algún esguinzó pel tràfec.
Tú saps ben cert
que la nostra terra
és un tros de terròs insòlit.
Tan se val,
avui és dia de mànega curta
i de concerts,
no de dolor tocant retirada.

A LA BABALÀ

Desconec si conèixen açò o allò,
igual que ignoro coneiximents que conèixen,
segur que sempre diuen algo, coherent o no.
Enemic del fals és l'amic verídic.

Desconèixen lo que jo no ignoro,
mantinc lo llibre obert,
sé que saps, això està bé,
i tinc les orelles de par en par si convé.

Ja se sap que tot no se sap,
només demano una mica de saber
als qui no saben, i als qui saben
una mica a veure si ho demostren bé.

Per Setmana Santa

AL SILENCI MUT, ROMPRE'L

A l'esclafit dels tambors,
unísons moviments en sincronia
fan de la concurrència
una pell de gallina.

A l'Ester Galdon, bella i musa de l'art, apart d'amiga.

DESCRIPCIONS

S'han acabat allò de les clarividències,
preguntant-me no puc resoldre incògnits,
tants signes i símbols, tanta sigla.
Bec una sopa freda de lletres
i la ment courà grans paraules.
Dec aconseguir desxifrar en temps prudent
- o lo que marcarà la clepsidra -
un complicat i abstracte geroglífic
i és evident lo triumpf de la perspicàcia.

RIMES

La caixa, la reixa.
La faixa, la cuixa.
La queixa, la lleixa.
La coixa, cuixot.

A Xavier Garcia, gràcies per existir.

L'AMISTAT

Tinc un moixonet mascarell
que jo li dic coses
i ell va piulant.

Ell ve de mica en mica
i jo hi vaig de quan en quan.

Per no ser cul i bufa,
som ungla i carn!

A l'Artur Quintana, per ser padrí dels
dos primers fills-poemes al veure la llum.

SECRETS NO HERMÈTICS (A VEUS)

A sovint penso d'on vinc
i és la suma de tot.
Cert és, ja ho crec,
que sense saber lo que tinc,
a part de l'arrest d'algun dret
i el mòlec trist del renec,
és lo súmmum elogiabile
- reconeixent-me com sóc, -
als qui abanderan la raó de ser.

Ara puc dir: sóc a la font i bec.
Joan Vinyoli.

ERÚDIT AUTODIDACTA

Lo vostre misteri és lo meu enigma,
és evident que traent lo pols,
i si el qui escriu no s'adorm,
tot eixirà com està previst.
no seré discret, seré prudent
-més val previndre's que pagar errors-
i aniré polint llenguatges
com lo propi sagaç.

Vull posseir, ser captor
de les captives paraules,
ser un autèntic rapaç.
A l'ampla badina
està l'escampatall de llibres
que guàixen ciències del saber.
Faré un capbussó
intentant ser subtil.

Al escultor, al pintor, al amigo
en definitiva de sus amigos,
jamás te tuve ni te tendré en el olvido.

IN MEMORIAM

Ahora escribo para ti

Julitos que miran al cielo,
Unicos y verdaderos.
Antes tengo que decirte esto:
Nada es igual y ya nada me sorprende.

Raras veces son las que no te veo,
Amigo del vino blanco fino.
Maestro, muere lo supérfluo y lo insípido.
Omnipresencia a cada instante.
Nunca riendo solo, siempre riendo juntos.

Siempre acompañado como chica guapa.
Alma la tuya como la de tu hermano,
Libre como los pájaros sin jaula.
Admiración de muchos boquiabiertos,
Siento predilección y todavía escucho

Conversaciones coherentes y brillantes,
Orgullo de haberte conocido.
Rascabas al negro y relucía albo.
Todas las cosas, - para mi - están en él
Eterno recuerdo, y es tu viva imagen un
Sueño bohemio. Eras tú, irreplicable.

Esculpiendo la vida ¿escupías a la muerte?
La suerte que te faltó para seguir viviendo.

DESENCaixa

Reservat el dret d'admissió.
Diuen que res és negre als meus ulls
i per supost, no tot ho veig blanc al complet.
No tot dolent ho és, ni bo és com pareix.
Vist lo local ple de gom a gom
i aveat al costum d'anar a la meua,
vaig pecar d'intrús, no exercia de goliard,
i era dut fora del club per un gorila
d'un pam i un forc més alt i ample que jo
però, no-res, en un tris-tras, vist i no vist.
Faria nosa com una brosa a l'ull
perque només era molest als seus ulls,
com una llàntia entre tant esmòquing.
Tots contents com a gínjols,
ara los hi tinc fòbia.
A l'adquirir una gamma d'esnobs, debades,
si més valien jo ja no els volia ni a l'àlbum.
Dir jove és dir divers i abstracte.

FESTIUS

En l'endemà de festa mai és bon dia,
s'engorgossen les goles de llac
i les afoníes imperdonables
sòlen dixer sense rictus a qualsevol.
La festa és assídua,
si vas alerot, refresca't,
sinó vindrà algún gairó.
Aniràs a clapar ròssecs pel llit del jòneg?
Ressec de llums i fums, associat,
irrumps de matinet.

INFINIT MORTAL

Cotxe del verí,
com un bou,
sang del vi
i la llosa al pou.

Als altres i a mi
ni culpa ni exculpa,
un distret discutit
potser lo nostre fi.

RODATGES

Havia recorregut pocs minuts
d'alegre viatge,
quan la presència súbita
- entre dos clarors -
de la silueta policial,
feen constar de perfil
en artilugis insdiscrets d'il·luminació,
que tenia lo moment advers.
La essència d'una nit d'agost
va acabar en agressions econòmiques.
A on no esperes, salte la llebre.

A la memòria d'Eva Juampere,
José Luís Giner i Manuel Burgués.

AMICS

La pèrdua consterna,
un raconet de dins
s'ha quedat ple de buit,
però, la memòria té al cofret
lo retrat i un film
que superen a Pulitzer i Oscar.

COM SEMPRE, ÀNIMS

Les rutines monòtones i quotidianes
conviden a les nostalgies vacacionals.

Tinc set de viatge
i vull fil de territori.

L'oci és efímer
i la obligació, eterna.

La faena és dels treballs, que lligats,
només esgarràpen temps al temps
i més per que no poden.

HOLANDA

Elegant i atractiva,
tolerant i permisiva,
és inducció de goig.
Duc favorable
l'atenta mirada.

1

TRIAN RECORDS

Nova York és una contrarrellotge
i vas admirant vidres i espills
de com són atenció del món.
L'inici és un manoll de poesia i llum
que va dixant al tast un regust dolç,
l'art de l'essència del suc pur.
És un contingut enemic dels silencis.
Aquell brogit d'immensa vivor
és un contingent d'arreu,
tot divers i modern.
Fent fets senzills
penses en la piga anònima que som,
al mig del ball que bull,
efervescent i al fible,
pletòric i tou,
digne de rei al pròpi imperi.

A Federico García Lorca,
pel seu magnífic "Poeta en Nueva York"

TRIANT RECORDS

Erts, s'arronsen com les gotes
a un toll de pols.
Hem dixerat l'orgull i la gala
perque s'ha vist com esculps l'injust
fent-ho etern, N.Y.
Sangnen per asseciar la paciència.
Nova York, apart de ser molta galta,
és un gran aplec de coloraines pells
i edificis cresta, és una gran mançana
que no fa profit a tots,
tú hauries d'estar a la polpa, afro.
Quí vol fer passar al gat per llebre,
com fer creure que la cogula és blat?
L'indigent reculí les llaunes que pot,
veïnes dels rosegons a la falsa llum
i sobrevis al grís més obscur.

Ho dedico al quart món que viu dins del primer.

PER L'ARAGÓ

I
Comprend a l'Aragó
perque sap que és plural,
entenc a l'Aragó
perque sap que és divers
i aquí faig encaix
vorejant-me de germans.

Aragó! vine i fes-me abraç,
jo te'l faig i com som.
Tinc un braç que és com teu,
cuida-me'l, mima-me'l
i para la galta per a un bes
i els ulls i les orelles per al vers.

Sóc part teu i part meu,
tinc un Aragó que sap
des de fa molts anys...
No som l'estira i arronsa
o l'afluixa i estira,
tenim un terme mig.

II

L'Aragó comprèn
perque sap que sóc plural,
l'Aragó m'entén
perque sap que sóc divers
i així fa encaix
donant-me les mans.

Aragó! vaig en un abraç,
fes-me'l i escolta'm:
tens un braç que és com meu,
cuida-te'l i mima-me'l,
preparo la galta per a un bes de vers
i els ulls i les orelles estàn a punt.

Formen part del nom
perque sabem que és així
de recíproc i inequívoc.
L'Aragó sap des de fa anys
que és un espill en sort,
mai entelat, sempre en imatge nítida.

III

Sap i sé que som conjunt,
que hi ha un enllaç
des de fa molt temps,
i creu i crec que és matrimoni
com la fusió d'un delta
entre riu i mar.

Tenim filles per comú acord,
una m'ha dit, sense soroll,
que està patint un gran injust,
Aragó, no tens disgust de veure-la així?
jo tinc disgust per l'injust que va patint,
Matarranya dels silencis l'anomenem.

La germana gran té renom de Franja,
és culta i intel·ligent emancipant-se,
de quan en quan li fas renec
i crec que no s'ho mereix.
Haurem de trobar equilibris
per a no qüestionar al compromís etern.